

Dr hab. n. med. Agnieszka Owczarczyk-Saczonek
Katedra i Klinika Dermatologii, Chorób Przenoszonych
Drogą Płciową i Immunologii Klinicznej,
Uniwersytet Warmińsko-Mazurski

Olsztyn, 10.04.2022

**Recenzja pracy doktorskiej lek. Agaty Kozłowskiej
na podstawie rozprawy pt.**

***„Analiza wzorców dermatoskopowych i ocena ich przydatności w diagnostyce
dermatologicznej wybranych dermatoz zapalnych i chłoniaków pierwotnie
skórnych”***

Promotor: dr hab. n. med. Anita Hryncewicz-Gwóźdź

W przedstawionej mi do recenzji rozprawie doktorskiej Agaty Kozłowskiej pt. „*Analiza wzorców dermatoskopowych i ocena ich przydatności w diagnostyce dermatologicznej wybranych dermatoz zapalnych i chłoniaków pierwotnie skórnych*” postawiono za główne cele określenie częstości występowania oraz czułości i swoistości wybranych struktur dermatoskopowych w chorobach zapalnych i chłoniakach pierwotnie skórnych. Ponadto Doktorantka dokonała analizy zależności między występowaniem struktur dermatoskopowych a wybranymi parametrami (wiek, płeć, czas trwania choroby, lokalizacja zmian chorobowych, efekt leczenia), co doprowadziło do ustalenia nowych fenomenów dermatoskopowych, które mogą ułatwić diagnostykę tych chorób.

Moim zdaniem temat podjęty przez Doktorantkę jest bardzo istotny i bardzo ważny, nie tylko z powodu nowatorskiego podejścia do dermatoskopii, ale wymiaru praktycznego pracy, której wnioski będą użyteczne dla klinicystów w ich codziennej pracy z pacjentami. Dermatologia jako metoda niezwykle prosta i szybka jest fascynującym pomostem pomiędzy bada-

niem klinicznym a histologicznym. Zwykle jest zwykle kojarzona z diagnostyką zmian barwnikowych. Jednak w ostatnich latach zaczyna się rozwijać kierunek inflamoskopii, służący do rozpoznawania i różnicowania chorób zapalnych. Warto podkreślić, że dermatoskopową ocenę chorób zapalnych należy traktować jako drugi etap „procedury dwuetapowej”, zawsze poprzedzony ustaleniem diagnostyki różnicowej na podstawie badania klinicznego.

Chociaż dostępne jest ugruntowane i ustrukturyzowane podejście do analizy obrazów dermatoskopowych w zaburzeniach pigmentacyjnych i raków skóry, to kryteria i terminologia stosowana w przypadku dermatoz zapalnych i chłoniaków pierwotnie skórnych w piśmiennictwie są często zmienne, metaforyczne i mało zrozumiałe, co skutkuje brakiem systematycznej analizy. Dlatego temat podjęty przez Doktorantkę uważam za bardzo trafny.

Projekt badawczy uzyskał zgodę Komisji Bioetyki Uniwersytetu Medycznego im. Piastów Śląskich we Wrocławiu (nr 23/2019).

Rozprawa ma klasyczny podział na rozdziały – wykaz skrótów użytych w pracy, wprowadzenie, założenia i cele pracy, materiał i metody badań, omówienie wyników badań, wnioski, streszczenie w języku polskim i angielskim, piśmiennictwo, zgodnie z wymogami formalnymi zawartymi w Ustawie o Stopniach i Tytułach Naukowych. Praca zawiera 207 stron tekstu oraz 69 tabel i 47 rycin. Szkoda, że brakuje ich spisu. Umieszczone w pracy zdjęcia są bardzo dobrej jakości, z dobrze uchwyconymi strukturami dermatoskopowymi, na które chce zwrócić naszą uwagę Doktorantka. W pracy znajduje się odniesienie do 156 pozycji piśmiennictwa krajowego i zagranicznego, z czego aż 106 zostało opublikowanych w ostatnich 10 latach. Piśmiennictwo cytowane jest poprawnie.

Wprowadzenie zaznajamia czytelnika z podstawowymi metodami dermatoskopowymi. Zawiera dokładny opis struktur w inflammaskopii z logicznym wyjaśnieniem ich powiązania z elementami morfologicznymi wykwitów chorobowych poszczególnych dermatoz zapalnych. Reasumując, rozdział ten zawiera istotną wiedzę świadczącą o merytorycznym przygotowaniu Doktorantki i stanowiącą podstawy teoretyczne badań, co zostało przedstawione w rozdziale „Założenia i cele pracy”.

W rozdziale „Materiały i metody” w sposób czytelny została scharakteryzowana grupa badania, metody oceny badanych pacjentów (analizy wzorców). Grupy badanych pacjentów i liczba wykwitów poddanych analizie jest wysoka. Doktorantka poddała ocenie wykwit choroby w przebiegu łuszczycy plackowatej, wyprysku, liszaja płaskiego, świerzbiączki guzkowej, tocznia rumieniowatego skórno, chorób ziarniniakowych skóry, przyłuszczycy plackowatej i chłoniaków pierwotnie skórnych, uwzględniając postacie kliniczne poszczególnych dermatoz. Ważnym elementem pracy jest przedstawienie kryteriów czułości i swoistości struktur dermatoskopowych. Metody badawcze zostały dobrane prawidłowo i umożliwiły realizację postawionych sobie celów.

Rozdział „Wyniki” zawiera opis rezultatów przeprowadzonych badań. Złożony jest z opisu wyników dla poszczególnych jednostek chorobowych, zilustrowanych tabelami, z uwzględnieniem poszczególnych struktur dermatoskopowych, z załączonym krótkim, logicznym dotyczącym ich czułości i swoistości. Bardzo ułatwia to czytanie i skupienie się na istotnych elementach badania dla każdej jednostki chorobowej. Druga część zawiera opis wyników uzyskanych struktur dermatoskopowych dla każdej jednostki chorobowej w zależności od lokalizacji, dalej w zależności od wybranych zmiennych (wiek, płeć, czas trwania choroby, lokalizacja zmian chorobowych, efekt leczenia). Doktorantka wykonała ogrom pracy, uzyskując wiele danych poddanych analizie. Godnym zauważenia jest ocena wpływu leczenia mGKS na obraz dermatoskopowy wykwitów chorobowych, co jest dużym atutem rozprawy.

Wyniki przeprowadzonych badań są bardzo interesujące, a ich omówienie jest przeprowadzone w sposób prawidłowy, logiczny i dojrzały. Autorka poddała ocenie wyniki swoich badań z aktualnymi istniejącymi doniesieniami literaturowymi. Przeprowadzone badania Doktorantki podkreślają znaczenie określonych struktur dermatoskopowych dla poszczególnych jednostek chorobowych, co może być przydatne dla klinicystów w diagnostyce różnicowej. Szkoda jednak, że wyniki nie są zilustrowane podsumowującym diagramem, co mogłoby stanowić „ściągę” dla każdego praktyka i byłoby cennym uzupełnieniem publikacji wyników w przyszłości.

KATEDRA I KLINIKA DERMATOLOGII, CHOROÓB PRZENOSZONYCH DROGĄ PŁCIOWĄ I IMMUNOLOGII KLINICZNEJ

W związku z powyższym, przedstawiona mi do recenzji praca spełnia warunki osiągnięcia naukowego, o którym mowa w art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 14 marca 2003r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. nr 65, poz. 595 ze zm.)

Podsumowując, przedstawioną mi rozprawę doktorską oceniam bardzo pozytywnie. Wybranie bardzo ciekawego i praktycznego tematu, prawidłowo dobrane metody badawcze oraz analizy statystyczne, dobór literatury, wskazują, że lek. Agata Kozłowska jest osobą umiejącą prowadzić badania naukowe, oraz wyciągać odpowiednie wnioski. W związku z powyższym przedkładam Wysokiej Radzie Dyscypliny Nauki Medyczne Uniwersytetu Medycznego we Wrocławiu wniosek o dopuszczenie lek. Agaty Kozłowskiej do dalszych etapów przewodu doktorskiego. Przedstawiona mi do recenzji praca uwidacznia ogromny wysiłek Doktorantki i Jej duże zaangażowanie przy realizacji. Z tego powodu oraz ze względu na ważny wymiar praktyczny wnioskuję o wyróżnienie.

Dr hab. n. med. Agnieszka Owczarczyk-Saczonek, prof. UWM

KIEROWNIK
Katedry i Kliniki Dermatologii,
Chorób Przenoszonych Drogą Płciową
i Immunologii Klinicznej

dr hab. n. med. Agnieszka Owczarczyk-Saczonek
prof. UWM

